

000.00.00000000000 '00000000 000000000' 0000 000000000!0.0000000000 -

'நிலவிலே பசேவாமே"-என்ற அழகிய தலபைப்புடன் கட்டிய இச்சிறுகததைத் தொகுதியதைத் தரும் என. க. ரகுநாதன், ஈழத்தின் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களில் ஒருவர்.

முதன்முதலில் இவருடைய சிறுகதையொன்றினை நான், 1951ம் ஆண்டில் வாசித்தனே. "சுதந்திரன்" பத்திரிகையில் நான் கடமையாற்றி வந்த காலம் அது. வாரந்தோறும் பிரசுரத்திற்குக் கற்ற கதைகளை நானே வாசித்துத் தெரிந்ததுபுது வழக்கம். இது அவ்வளவு இன்பமான பொழுதுபோக்கல்ல. நல்லது, கட்டது, இரண்டும் கட்டான் என்ற நிலையிலுள்ள சகல கதைகளையும் வாசிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஒரு மட்டைபதரை நான் முழுவதும் துழாவி ஒருநிலைப்பொறுக்கி எழுப்பதுபோன்ற வலே. சில சமயம் ஒரு முழுநாள் வலேகைபட்ட விரைத்தமாகிவிடலாம். இப்படி, நான், ஒரு நாள் குப்பையைக் கிளறிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு குண்டமணி கிடத்தைத் தது. அதுதான் "நிலவிலே பசேவாமே" என்ற இப்புத்தகத்தின் தலபைபுக்குரிய சிறுகதையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் சாதிக்கொடும்மை, எப்பொழுதும்மே என மனதை வருத்திவரும் ஒரு விஷயமாகும். அக்கொடும்மையைப் புத்தம் புதிய கண்ணோட்டத்துடன், கலையழகோடு, சோகம் ததும்பும் ஒரு நயாண்டி நடையில் சிறுகதையாகச் சித்திரித்திருந்தார் ஆசிரியர். தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று சொல்லப்படும் மக்களுக்கு, நன்மை செய்வதாகப் பசுப்பிக்கொண்டு வரும் "பெரிய ஜாதித் தலைவர்கள் சிலரின் உள்ளத்தின் இரண்ட மடல்களில், சாதியுணர்ச்சி என்ற விரியன் பாம்பு இன்னும் சுருண்டு கிடக்கிறதென்பதை, ஏனத்தோடு அவர் சூட்டிக்காட்டியிருந்த முறை எனது மனதைக் கவர்ந்தது. "மதுவிலக்கு என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தகை கட்ட, தம் சாதிவறிக் குச் சாதகமாக உபயோகிக்கலாம்" என்ற அவரது கருத்து என சிந்தனையைத் துண்டியது. முடிவில், 'வள்ளி நிலவில், பால் மணலில் பசேவாமே" என்று கதையில் வரும் பெரியவர் சொல்லும்போது, "என் வீட்டுக்குள் நீங்கள் புகமுடியாது" என்ற அவரது சாதித்திமிரின் துடிப்பு அப்படியே பளிச்சிடுகிறது. நல்ல கருத்து அதை அவர் சிறுகதைக் குரிய அமையியுடன் கயாண்டி ருந்த முறையும் சிறப்பாய் இருந்தது.

